

V drugi knjigi **Agate Tomažič** gre podobno kot v njenem prvencu za zbirko zgodb, le da so rdeča nit tokrat, kot je razbrati že iz naslova, potovanja po tujih, nemalokrat pa tudi nevarnih deželah. Avtorico pot vodi prek Sirije, Libije, Irana, Etiopije, Armenije, pa tudi Trsta, Krka in Kočevja. Večina reportaž je po različnih slovenskih časopisih izšla že prej.

Reportaže so napisane premišljeno; namesto preprostih povzetkov videnega in slišane prebiramo umetniško preoblikovane zgodbe, v katerih osrednjo vlogo odigrajo nenavadni, skrivnostni predmeti, kot je nedvomno čepica za sokola, ki se kot v tisti znani zgodbi o sokolu (!) kar naprej ponavljajo in stopnjujejo napetost. Ob tem gre občudovati pisateljčino sposobnost za to, da v tudi na videz običajnih in nepomembnih rečeh odkriva globlji smisel. Preprost obisk tovarne se zaradi nekaj kock mila, postavljenih v stolp, prelevi v napet preizkus lastne duševne trdnosti (podreti to skulpturo ali raje vendarle ne); prav krhkost slednje pa kasneje postane simbol nestanovitnosti celotne države.

Agata Tomažič ob svojem pisanju ne olepšuje in ne skuša iskati opravičil za posamezna lastna zablodela dejanja; če se je torej sprehajala po mestu pod vplivom močnih substanc ali je opeharila že tako obubožano prebivalstvo – je tako pač bilo. Z ironijo in sarkazmom pa ne prizanaša niti domačinom, njihovi muhavosti in nenavadnim navadam.

V nadaljevanju njeni zapisi postanejo precej bolj študiozno neosebni, a zato še toliko bolj poučni. Zaradi obče preglednosti bi bilo knjigo priporočljiveje razdeliti na dva dela; pripovedi o Kočevju, Trstu in Krku se namreč nekako pričakovano razlikujejo od prvih. Prej turistka zdaj postane že tako rekoč domačinka, njena pozornost pa od iskanja prekupčevalca z najugodnejšim menjalnim tečajem ali internetnega signala preide k bolj kompleksnim dilemam in vprašanjem.

Ob odkrivanju zgodovinskih okoliščin, zavračanjem posameznih izmišljij in iskanjem resničnih dejstev se avtorici vedno znova posreči najti razgledanega sogovornika, ki jo (in obenem tudi nas) uvede v skrivnosti obiskanega mesta; svoja raziskovanja pa podkrepi tudi s seznamom filmov in knjig, ki bi bralcu utegnili priti prav; in tu se ne ustavi le pri *Lonely planetu*.

Agata Tomažič nam je v branje tako ponudila zabavno, poučno in zaradi obilice nasvetov in obiskanih krajev takorekoč vsestransko uporabno zbirko popotniških zgodb. Navsezadnje lahko le ugibamo, koliko bralcem bodo nasveti avtorice pomagali najti frizerski salon sredi Irana ali jih obvarovali pred vsem, česar turist nikakor ne sme početi v Etiopiji. Ker človek pač nikoli ne ve, kam ga bo zanesla pot.

Avtorica: Barbara Leban

{fshare id=2694}